

Tudor ARGHEZI
(1880-1967)

Ucigă-l toaca

Iuțindu-și caii către sat
Un țăran venea întârziat.
Vânduse, pesemne,
Niște lemne.
Tam-nisam, din goană,
Se ivi o cucoană.
Cucoană cu pălărie,
Pe 'noptate, pe câmpie,
Ce putea să fie?
Arătare, stafie.
Ea șchiopăta, se poticnea stângace.
Ca o răgace.
Avea pantofi și fuste veștejite
Și par'c'ar fi avut și copite.
Par'că avea un beteșug.
Par'că ieșise-atunci dintr'un coșciug
Și, mai abitir,
Venea din cimitir,
Ca o momîie.
I se strâmbase ceva
Și par'că puțea
A tămâie.
Săteanul dete bici.
- „Ce cauți noaptea, cernită, pe-aici?”
Cu mănuși, cu zorzoane, ca la gară,
Ismenitura nu se potrivea cu drumul de țară.
- „Vine noaptea! Ia-mă nene. Fă-ți pomană.”
Țăranul se cruci și zise: „Suie, Satană!”

Cucoana și săteanul încruntat
Cârmeau pe drumul întortochiat.
Ea întrebă: „Ai parale?”
El răspunse: „Da' ce-ți pasă dumitale?”
- „Păi să mi-i dai” - și-i puse mâna'n gât.

Tudor ARGHEZI
(1880-1967)

La Dame Blanche

Ses chevaux poussait vers son patelin
Un paysan, retardé en chemin.
Il avait vendu, je crois
Un chouia de bois.
Sans façon, à l'improviste,
Apparut une fantaisiste.
Une dame chapeauté
Sur la plaine, dans la nuitée,
Que pourrait-elle être ?
Un revenant, un spectre.
Elle claudiquait, pataugeait maladroite
Comme une blatte.
Avait des pompes et jupes moches
Et semblait chausser des galoches.
Quelque chose allait de travers
C'est comme si elle sortait d'une bière
Ou, pour le dire clair
Arrivait du cimetière,
Comme un macchabée.
Elle marchait recourbée
Et semblait puer
Comme si embaumée.
Le villageois son fouet attrapa.
- « Qu'es'tu fous la nuit, errante, par-là ? »
Gantée, fanfreluchée, hautaine,
La pétasse n'allait pas avec le chemin de plaine.
- « La nuit tombe ! Emmène-moi mec, prends pitié ! »
Le paysan se signa et dit : - « Monte, zombie ! »

La dame et le villageois renfrogné
Erraient sur la route contournée.
Elle demanda : - « T'as du pognon ? »
Il répondit : - « Quoi, c'est tes oignons ? »
- « Aboule le fric ! » - et lui mit la main au collet.

Stafie, prost te-ai hotărît!
Pe subt ipingea,
Țăranul se cam pregătea.
Cât ai clipi, cuțitul s-a și-nfipt.
Vezi, cocoșneată, că te-ai fript?

Și, căruța trase, mare Ilie,
De-a dreptul la primărie.
Ce să vezi? Putoarea cu brățară
Era muiere doar pe dinafară;
Că pe subt poale
Avea, ca omul, de toate și două pistoale.

Flori de mucegai,
București, Cultura națională, 1931, pp. 53-55

Zombie, vraiment le pire sujet !
Sous son caban,
Il était fin prêt le paysan.
À l'instant son couteau a piqué.
Chiche que t'es niquée ?

Et la charrue vira, cousin Elie,
Juste en face de la Mairie.
Et là, surprise ! La pétasse avec des leurres
Était une femme juste à l'extérieur ;
Car sous le falzar
Avait comme tout homme, ce qu'il en faut, et deux pétards.

Traduit en français par Cindrel LUPE,
2020

